

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

EF-løfter og udtalte hensigter med dansk medlemskab af fællesmarkedet. Jeg vil ikke sige, at hr. Gert Petersen var mere royal end dronningen, men han var næsten mere møllersk end den socialdemokratiske ordfører selv, og hvad kan en socialdemokratisk regering ønske sig mere på sin 1 års fødselsdag?

Hr. Gert Petersen nævnte nogle konkrete områder, som han navnlig ønskede at støtte og fastholde i den socialdemokratiske markedspolitik. Som første punkt nævnte hr. Gert Petersen, at han måtte konstatere, og han håbede, vi ville fastholde, at man kunne melde sig ud af fællesmarkedet.

Det er naturligvis en sen erkendelse for fællesmarkedsmodstanderne, men bedre sen erkendelse end ingen, og vi står selvfølgelig fast på, at Danmark kan melde sig ud af fællesmarkedet. Vi mener imidlertid ikke, at nogen vil ønske det, når vi først er blevet medlem, og heller ikke engang, at de, der har stemt imod, til sin tid vil ønske det, hvilket erfaringerne fra de andre medlemslande synes at vise.

Det har været nævnt og blev også nævnt i debatten i går, at man anså det for en given sag, at England kunne melde sig ud, hvis de selv ønskede det. Jeg ved godt, at nogle af fællesmarkedsmodstanderne har den fejlagtige opfattelse, at det skulle være lettere for et stort land at melde sig ud af EF end for et lille. Jeg tror, det er lige omvendt, for det er jo åbenbart, at hvis et stort land melder sig ud af fællesmarkedet, kan det sætte hele fællesmarkedets eksistens på spil — det gælder både, hvis det er England, Frankrig eller Tyskland — mens det jo næppe vil lave så megen ravage, hvis det er et lille land. Men som sagt tror jeg, at det er ren teori.

Det andet punkt, hr. Gert Petersen nævnte, var forudsætningen om Englands medlemskab. Det er en klar forudsætning for dansk medlemskab, og vi ved, at England bliver medlem, idet parlamentet har færdigbehandlet sagen. Skulle det ske, at England til sin tid melder sig ud, er det på samme måde, som hvis Frankrig eller Tyskland melder sig ud, en bristende forudsætning for dansk medlemskab, og så står vi selvfølgelig frit, ligesom alle andre lande i fællesmarkedet står frit, og vi må så vurdere vor situa-

tion til den tid. Det kunne jo være, at ikke engang SF i den situation ville vurdere det sådan, at man i så tilfælde burde melde sig ud. Man kan meget vel tænke sig, hvis det overhovedet kan ske, at England kommer ind på disse tanker, at det er efter lang tids medlemskab, og så tvivler jeg på, for det første at den engelske befolkning ønsker at komme ud, for det andet at en engelsk regering vil tage ansvar for noget sådant.

Hr. Gert Petersen ville gerne have bekræftet, at man i tilfælde af en ny suverænitetssafgivelse fortsat ville bruge grundlovens § 20, og det kan jeg fuldt bekræfte. Hvis der skal finde ny suverænitetssafgivelse sted, er det klart, at vi igen vil bruge grundlovens § 20 og igen på en sådan måde, at der skal være fem sjettedeles majoritet her i folketinget for at afgive suveræniteten, og, hvis der ikke er det, at det så afgøres ved en folkeafstemning. Det vil altså sige, at jeg også let kan bekræfte og gentage endnu en gang, at socialpolitik er og forbliver et nationalt anliggende, og jeg kan jo glæde hr. Gert Petersen med, at det under den sidste debat lykkedes at få klare tilsagn også fra samtlige af VKR-partiernes ordførere om, at de forstår det forbehold, vi har taget i Bruxelles, på nøjagtig samme måde som regeringen. Så selv hvis der skulle ske det ulykkelige, at SF ikke mere ville støtte en socialdemokratisk regering og der blev en VKR-regering, kan hr. Gert Petersen altså også støtte den i disse beslutninger, for disse partier har samme standpunkt.

Et sidste punkt, hr. Gert Petersen nævnte, mener jeg beror på en misforståelse. Vi har aldrig fra socialdemokratiske markeds-tilhængerens side sagt, at vi løb ind i gyldne tider, hvis vi blev medlem af fællesmarkedet. Vi har derimod sagt, at hvis vi ikke kom ind i fællesmarkedet, ville vi komme ud for nogle overordentlig store økonomiske problemer, og vi har givet eksakte tal for, hvordan vi vurderede det. Den vurdering står fast. Vi har jo nu undgået disse vanskeligheder, og derfor er det klart, at det er mere gyldne tider, end det ville have været, hvis man var gået den anden vej.

Hr. Skovmand nævnte to problemer: spørgsmålet om Grønland og spørgsmålet om, hvorvidt det nu var demokratiske beslutningsprocesser, man ville komme til at